

číslo 67.

ročník IV.

KONEC FOTBALU ?

Na zimní soustředění do oblasti Guinejského zálivu odjel v polovině prosince minulého roku fotbalový oddíl TJ Vítkovice.

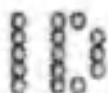
"Africký fotbal prodělává, jak známo, nebývalý vzestup," prohlásil před odjezdem obránce Dvůrník. "Než nastoupíme k těžkým zápasům jarní části ligy /Vítkovice hrají v 16. kole doma se Spartou a pak jedou na Slovan-pozn. red. I.D./potřebovali jsme si ověřit souhru všech řad v náročném prostředí tropů s ambiciózními soupeři."

Vítkovický tým se pustil do svých protivníků s chutí. Hladce přehrál nigerijský FC Lagos v poměru 5:1 /3:1/, později i Sahel Enugu 4:0 /1:0/ a na závěr pobytu v Nigérii si "zatrénoval" s družstvem Matu Sindwa /8:0/, aby pak uhrál překvapivou remízu 0:0 s národním mužstvem Nigérie /Nigérie je na nejlepší cestě k postupu na MS v USA/. Turné pokračovalo v sousedním Kamerunu dalšími úspěchy TJ Vítkovice. Když zdolali výběr hlavního města 2:0 /0:0/, čekal je v Yaoundé soupeř nejtěžší - národní mužstvo Kamerunu, čtvrtfinalista posledního MS v Itálii. Bez největších hvězd hrajících poněkud nejvíce v evropských ligách, prohráli nakonec domácí 0:1, když jedinou branku vsítil pět minut před koncem nádhernou křížnou střelou z voleje Kadlec /FC Kaiserslautern/. Následoval triumfální návrat do vlasti a zasloužené ovace na letišti, kde se shromáždilo několik stovek nejvěrnějších fanoušků. Zdálo se, že oddílová kronika může popsat další stránky v samých superlativech. Jenže asi za týden po příjezdu přišla slabší chvíle obránce Beránka - zapracovalo svědomí a slivovice - v níž ~~xx~~ přiznal redaktoru I.D., že TJ Vítkovice zehrály ještě jeden zápas, o kterém by bylo nejlépe pomlčet, zápas bez přítomnosti zástupců sedmé velmoci.

"Všechno se začalo odvíjet v šatně poté co jsme v posledním střetnutí zájezdu porazili Kamerun," vzpomínal Beránek. Mezi houfem domácích novinářů se propasíroval jakýsi mužiček a vehementně se dožadoval rozhovoru s našimi funkcionáři. Protože panovala skvělá nálada, popřáli mu sluchu, no prostě, nakonec se z toho vyklubalo ještě jedno utkání navíc. Řekli nám, že záleží pouze na nás, neboť herní plán byl vyčerpán. Kluci byli pro - v Yaoundé toho není moc k vidění ani ke koupení a do odletu zbývaly skoro celé dva dny, tak proč si nevylepšit bilanci?

Vyjeli jsme z Yaoundé časně ráno. Asi po padesáti kilometrech asfaltky následovala odbočka na neudržívanou polní cestu - náš zakralý průvodce nám však naštěstí brzy přikázal zastavit. Před námi se rozkládala překvapivě kvalitní hrací plocha obklopená nedbale stlučenými lavicemi na nichž sedělo kolem stovky příznivců, zatímco po hřišti pobíhalo jedenáct trpaslíků - všichni byli bosí a jedinou součástí dresu tvořily jakési pestrobarevné sukýnky kolem beder.

"Dnes se doví, čemu se fotbal říká," pošeptal mi Kadlec těsně před zahájením utkání a lišácky se usmál. No a pak to začalo! Tihle zatracení pidimužáci možná ani pořádně hrát fotbal nedovedli, zato se však vyznačovali obrovskými chodidly, snad až třikrát placatějšími, než bývají obvyklé u normálních lidí! Jo a taky v nich měli

SOCIALITA A JINÉ ASPEKTY PRDU

Prd je neodmyslitelnou součástí naší existence. Je produktem organismu a jako takový zcela přirozený. Je naší potřebou. Patří ale také ke skupině projevů, které se z nás snaží společnost vymí-
tit jako nemístné, nedůstojné kultivovaného člověka. Proč? Vždyť už jenom jazyková bohatost související s úkony kolem prdu je důka-
zem jeho integrity v našem světě. Nabízí se celá škála výrazů - od eufemismů "bzdit, psoukat, pouštět větry, plynovat" až po lidové "prdět" nebo jedrné "usret si." Bohužel to není jediný případ, kdy i přes evidentní samozřejmost dokumentovanou jazykem je daný jev nepřipustný, je tabu. Předem prohlašuji, že podle mého názoru je to jen otázka času, nicméně bude zajímavé alespoň naznačit, jakým způsobem předsudky okolo prdu vznikaly a proč se tak pevně udržují i v dnešním, jinak tak tolerantním světě.

Antický svět si s prdy nedělal žádné starosti. Považoval je projevy svědeckými o dobrém metabolismu a zdraví vůbec. V metaforic-
ké rovině pak symbolizovaly především rychlost, jasnost a pronika-
vost. Např. v zlonku zápisu zaznamenávajícího vítěze V. olympiády
jeužné suveréna běžeckých disciplín Epistaura z Milosu poznáme:
"...uháněl s větry o závod..." Ve velké úctě chovaly prdy mořeplav-
ci, kteří v nich viděli menší bratry větrů mořských. Ovšem analogi-
e prdu a větru nebyla tehdy jediná. V básni Vítěz od Mykén od ne-
známého autora datované někde do třetího století př.n.l. jsou tyto
verše: "...I vstoupil Kratios bouří podoběn, stejně tak blesky i
hrom udeřil z jeho těla..."

Přelom ^{století} ~~třetího~~ ^{století} ~~prvního~~ ^{století} ~~prvního~~ př.n.l. znamenal pro
prdu zvrat. Objevuje se stoicismus s logem jako vládnoucím princi-
pem a totožností lidského a božského rozumu. Život ve shodě s pří-
rodou je životem podle božského zákona. Z prdu se stává nikoliv
lidský ale božský projev, postupem času dokonce ten nejdůležitější.
V tomto ohledu se dominantním bohem stává Apollon. Součástí extáze
vědny v delfské věštírně totiž bylo masivní prdění chápáno jako vy-
prazdňování lidských obsahů duše, aby do ní mohl vstoupit princip
božský. Podobně pak byly poslední slova věsteckých alegorií dopro-
vázeny dníkem božského ducha zpět do éteru.

Možná právě v tomto zbožštění prdu leží kámen jeho úrazu. Ve-
hementně se prosazující monoteistické křesťanství razantně smetlo
sténský panteon. S křesťanským Bohem bylo možno navázat kontakt to-
liko modlitbou, která jako ryze duchovní úkon jakékoliv tělesné
projevy vylučovala. /Ze zmínku stojí, že v pozdější se konstituji-
cím islámském světě byla prdu navracena jeho původní funkce proje-
vu dobrého zdraví, ovšem doplněná o povinnou částečnou modlitbu./
Objevovaly se sice tu a tam pokusy pojmout prd teologicky, ale by-
ly předem odsouzeny k nezderu. V podstatě šlo o jednoduchou logic-
kou úvahu: stvořil-li nás Bůh k obrazu svému, pak je i prd jeho
zámyslem. Dokončit druhou stranu této bilance však tankrát usvěd-
čovalo z nepevnosti ve víře a jelikož kněžím opojeným kadidlem prd
zákonitě nevoněl, byl celý problém smeten.

Totální ignorace měla pochopitelné následky. Pomineme-li stre-
dověk, ani renesance nenešla v sobě odvahu k prdu se znovu vrátit.
Přesněji řečeno sama o to moc nestála. Ideály humanismu počítaly
s člověkem intelektuálním, politickým, vzdělaným - zkrátka s cho-
dicím rozkem, který ze sebou vleče duše. Jak bychom se dnes mohli
pyšnit před světem ohánějící se místo Káeftu stá. Psoukem stá.
Evropa ale nebyla připravena jako celek a tak se v období rozmachu

lidského ducha prd opět jeví jako neexistující. Snad jediní kdo si jej byli vědomi byli mistři a tovaryši řemesla voňavkářského. A jak jinak - vyplatilo se jim. Šlechta, kterážto jako urozený stav si přece nikdy nemohla usrat, na sebe byla nucena lít litry voňavek denně a zápach nemytých a tím pádem i vřtů obléhaných těl nějak přerazila. Snad je i to jeden ze zlozvyků, který revoluční Paříž a s ní později celý svět převzala ve snaze vyrovnat se ve všem nenáviděným tyranům. Těd ovšem nemám na mysli voňavky, ale přetvářku ohledně prdu. Kdo nechtěl být buranem, venkovenem, křovákem či Gaskoncem, nesměl prdět. Tento "imperativ dobrého chování a vkusu" záhadným způsobem vydržel náporu na ostatní dříve tabuizované stránky lidského života /např. sex/. Ve dvacátém století se sice můžeme už v literatuře setkat s tím, že někdo přouká /samozřejmě, že ne hlavní hrdina/ a mnohdy jsou prdy zdrojem situační komiky /Zelňačka - v maximálně zaprděném provedení Slovákého divadla/. Zábavní průmysl vrhl na trh polštářky, jejichž stlačení lze vyluzovat nejroztodivnější zvuky. Ale tady někde vede hranice, kterou společnost nehodlá přestoupit.

Po tomto krátkém historickém exkurzu se budeme prdem věnovat z teoretického hlediska. Pokud bychom se měli pouštět do klasifikace, pak snad jen tolik: prdy máme hlasité, středně hlasité, středně tiché a tiché. Pechy a jejich intenzita jsou individuální záležitostí nicméně i zde existuje jakási stupnice: srať že se to nedá vydržet, srať intenzivní, zápach, pach a závan. V poslední době se množí důkazy o existenci prdu zvláště vysokého sraťu, který je dokonce zachytitelný pouhým okem. Abych ovšem nebyl nařčen z libovůle. Toto členění jg jsem si nevymyslel. Jeóná se o mezinárodně uznávanou biologickou normu, byl pouze ilustrativního charakteru.

Kolem prdu se za celou dobu jeho existence nestrádala hezká řádka pover tradovaných jako nezvratné. Vzhledem k tomu, že se však jeóná o zkušenosti sdělované vždy jen v okruhu nejbližších přátel a známých, je většinou naprosto pomýlená. Jeden příklad ze všechny: obecně přijímaná teze je, že čím je prd hlasitější, tím méně páchne. Není to pravda. Teprve nedávno započaté a ojedinelé výzkumy už stačily dokázat, že úroveň pachu nesouvisí s akustickou intenzitou, ale se zdrojovým zázemím prdu. Columbijská univerzita již v listopadu minulého roku avizovala edici tabulky potravin dle úrovně nadýmání a následného pachu, ale do dneška se tak nestalo. Nicméně neoficiálně bylo sděleno, že čochka není tím nejstrašnějším.

Od technických zajímavostí kolem prdu se konečně dostáváme k oblasti naznačená titulkem. Jaká tedy je sociální role prdu? Především je nutno poznamenat /a de facto tak činím téměř na každém řádku/, že zatímco je tematika prdu v běžném hovoru dosti frekventovaná a dokonce se rozběhly již zmíněné výzkumy, je prd mimo dosah našich nejbližších nadále popírán a ignorován. Tento na první pohled nepřirozený a násilný stav však prdu dává znaky jednoznačného sociálního fenoménu.

Zřejmý je vztah prd - intimita. V rodinách, v přátelských a milostných skupinách je usrání si vyrazem naprosté otevřenosti. Pokud si jedinec bez obalu prde naznačuje tím okolím, že před ním nemá co skrývat a okolí to také tak chápe. Ještě více patrnější je tento moment u vztahů milostných. Dokonalé poznání partnere znamená utrum jakékoliv přetvářce že neprdí, neseru a nepáchne mi z huby. Vydrží-li vztah nadále a partneři se navzájem akceptují ve svých náhle se objevivších "zvláštnostech" pak můžeme hovořit o lásce, již souzeno přetrvat alespoň dva měsíce.

Možný je i pohled z opečného pólu. Tím, že si zásadně odmítám usrat, dávám okolí na vědomí, že s ním nechci nic mít, že je mi cizí. Zde ovšem nesmí vzniknout dojem, že pouhé uprchnutí zakládá pravé přátelství. Naprosté otevřenosti musí náležitě předcházet fáze otukávání a vzájemného poznávání. Unáhlené přání již nejeven slibně se rozvíjející vztah pohřbilo. Má se to ale také říci o přání opožďování. Zákonitě totiž budí dojem neupřímnosti a vytrvalého odstupu.

Otázkou zůstává, zda na prd okolí upozornit či nikoliv. Otevřené prohlášení: usral jsem si, je sice upřímné, ale budí také zdání postavení před hotovou věcí. Neodáváme okolí žádnou alternativu. Celou situaci také zbaví romantiky hledání kdo že to vlastně byl. Nehledě na to, že podobná sdělení rušivě zasahují do dialogů, nutí ostatní zvýšit pečlivou pozornost a vůbec působí jako snaha prosadit se a upozornit na sebe kolektiv za každou cenu. Vůbec nejhorší pak je, pokud si dotyčný vůbec neusral.

Jsem zastáncem spíše tiché souměrnosti. Pouze neomaleně se v takových chvílích zcela zbytečně ptá, kdo to byl. Jako by to nebylo jedno, když už je prd mezi námi a je všem sdílen stejně bez ohledu na svůj původ. V tomto případě by bylo ale nešťastné zapírat a my se přirozeně přiznáme, lépe řečeno informujeme o zdroji prdu, neboť slovo "přiznáme" budí negativní konotace.

Prdy mohou být také zdrojem růstu sebevědomí jedince. Vždyť ne každý dokáže vyloudit mimořádný hmot nebo smrad. Dosevední výzkumy zatím naznačují, že podobné úsilí lze natrénovat. Odměnou nám pak budiž obdivné výkřiky přátel "To snad není možné! To je síla!" apod. Každý přece vynikáme v něčem jiném.

Velmi frustrujícími problémy dnešního člověka je, jak řešit prdy v rámci bontemu při nejrůznějších veřejných, tak říkajících oficiálních situacích. I z toho, co už jsme si řekli, vyplývá, že ve své podstatě jde spíše o pseudoproblém. Řešení přece není ušlechtilé poposedávání, kladení nohy přes nohu a zoufalá snaha udržet plyn v těle. Představme si modelovou situaci přetopeného kupé mezinárodního rychlíku. Je neblázniv, že i sebelepší prd by v tomto sálající, vydýchaném a vlhkém vzduchu netratil. Co uděláme? Přirozenou věc. Pokud se jednalo o prd tichý či středně tichý, po jeho vypuštění vstane, otevře dveře do chodbičky /neboť tlakové větrání oknem je neúčinné!/ a spolucestující klidně sdělíme asi toto: Promiň te mi laskavě, usral jsem si! Nejlépe by bylo přenést větu v několika jazycích, obvykle cizincům nemuselí celou záležitost vysvětlovat extra až sami začnou krčit nos. Máme-li tušení, že prd bude středně hlasitý nebo dokonce hlasitý, nezbyvá nám, než na něj upozornit předem /opět v několika jazycích/ asi takto: Promiňte mi, ale musím si usrat. Po dokončení úkolu se doporučuje přenést situaci odlehčující, familiérní poznámku typu: A je to! Samozřejmě, že hned vyskočíme a otevřeme dveře do chodbičky, pokud tak již neučinil některý z chápavějších spolucestujících. V obou případech je vhodné po otevření dveří do chodbičky všem se představit, potřást si s nimi rukou /tak je nenávtatně zajímavé a vtáhneme do hovoru/, sdělit cíl své cesty a začít s lehkou konverzačním tématem /počasí, drogy, poslední premiéry/ či vhodně položenou otázkou předat štafetu dialogu někomu jinému. Uvidíte, jak páje všechno jaksi samosebou a situace, v níž by slabší povahy omdlévaly, se změnila v příjemné ukrácení si cesty a může dokonce vést k navázání trvalejších kontaktů /ocenit zejména obchodníci/. Tak vidíte, k čemu všemu je dobrý prd.

Z nedostatku časoprostoru dále už jen bodově. Prdy nepochybně představují významné zdroje energie, o jejichž využití zatím nemáme přesnou představu. Proto: Budoucnost patří bioplynu!

Redakce I.D. těsně před zahájením dobročinného maškarního plesu pro nevidomé v Santiagu. V chilských národních krojích v první řadě zleva : de Press, Horst, J.M.C., Krystýnek a Moták. Volné místo je pro d'Atariho, který shání samopal.

Okamžik zadržení Viléma Supa, neúspěšného atentátníka na redakční uklízečku I.D. při banketu u příležitosti naší koupě Murdochovy tiskárny v Londýně.

Evakuační cesty pro zvířata

81. Evakuační cesty pro zvířata (dále jen evakuační cesty) musí umožňovat evakuaci zvířat ze stájí ohrožených požárem na volné prostranství. Volným prostranstvím jsou plochy mimo objekt, např. výběhy.

Evakuační cesta je každý volný komunikační prostor⁴⁴⁾ směřující k východu na volné prostranství. Tento prostor nemusí být od stáje oddělen stavebními konstrukcemi.

82. Evakuační cesty se zřizují ze všech stájí, kromě:

a) stájí vícepodlažních, u nichž se projektovým řešením prokáže, že zřizování evakuačních cest je neekonomické,

b) stájí pro chov drůbeže a drobných zvířat,

c) stájí s klecovým odchovem zvířat,

d) stájí s ustájením telat v profylaktoriích a mléčné výživě.

Ve stájích, kde se nepočítá s evakuací zvířat, se doporučuje odvětrávací zařízení pro odvod tepla a zplodin hoření.

83. Na evakuační cestě nesmějí být schodišťové stupně, kromě východu na volné prostranství, kde může být výškový rozdíl úrovně až 0,2 m. Na evakuační cestě může být rampa se sklonem nejvýše 1 : 10.

84. Evakuační cesta může procházet sousedním požárním úsekem, pokud v něm nejsou provozy skupiny výrob 6 a 7.

85. Z každého stájového prostoru musí vést alespoň dvě evakuační cesty vedoucí různým směrem na volné prostranství, kromě případů uvedených v čl. 86.

86. Jedna evakuační cesta postačí ze stájového prostoru, ve kterém je ustájeno nejvýše:

60 kusů skotu, popř. telat v rostlinné výživě,

100 kusů prasat ve výkrmu, prasniček a selat v dochovu,

60 kusů březích a zapouštěných prasnic, prasnic v porodně a kanců,

150 kusů ovcí,

15 kusů koní.

⁴⁴⁾ Volným komunikačním prostorem jsou i stájové prostory s rozpojitelnými trubkovými zábranami.

87. Největší dovolená délka jedné evakuační cesty je 65 m. Vede-li ze stájového prostoru více evakuačních cest, musí z kteréhokoliv místa vyhovovat délka alespoň jedné z nich.

Vede-li evakuační cesta sousedním požárním úsekem, popř. prostorem bez požárního rizika, zvětšuje se dovolená délka evakuační cesty na 100 m.

88. Délka evakuační cesty se měří po skutečné trase evakuace od nejvzdálenějšího místa stájového prostoru k východu na volné prostranství.

89. Nejmenší šířku evakuačních cest a nejmenší rozměry dveří, vrat nebo průlezů na evakuačních cestách stanovuje tab. 2.

Tab. 2. NEJMENŠÍ ŠÍŘKA EVAKUAČNÍ CESTY A NEJMENŠÍ ROZMĚRY DVEŘÍ, VRAT A PRŮLEZŮ

Pol.	Druh zvířat	Nejmenší šířka evakuační cesty v m	Nejmenší rozměry dveří, vrat a průlezů v m	
			šířka	výška
1	skot a telata v rostlinné výživě	0,80 ²⁾	0,80 ¹⁾²⁾	1,95
2	prasata ve výkrmu, prasníčky a selata v dochovu	0,65	0,60	0,90
3	prasnice zapouštěné a březí	0,85	0,70	0,90
4	prasnice v porodně a kanci	1,00	0,70	1,20
5	ovce	0,65	1,20	1,95
6	koně	1,60	1,60	2,20

Poznámky k tab. 2:

1) Platí pro dveře na vnitřních evakuačních cestách, šířka dveří nebo vrat na volné prostranství je 1,60 m.

2) Pro březí krávy v porodnách se doporučuje šířka 1,0 m.

90. Počet zvířat připadající na nejmenší šířku evakuační cesty stanovuje tab. 3.

U druhů zvířat v pol. 1 až 4 lze při stanovení nutného počtu evakuačních cest uvažovat nejvýše s trojnásobkem šířky cesty podle tab. 2.

TEST TEST TEST TEST TEST TEST TEST TEST TEST TEST TEST
 ČIM BUDETE PO SMRTI
 TEST TEST TEST TEST TEST TEST TEST TEST TEST TEST TEST

Zábavný test je vhodný pro každého smrtelníka, zejména vy starší si určitě přijdete na své:

1. otázka : Jsou vám sympatické ostnaté dráty?

ANO	- 4 body
NE	- 0 bodů
NEVÍM	- 0 bodů
2. otázka : Máte rád jablka ?

ANO	- 4 body
NE	- 0 bodů
NEVÍM	- 0 bodů
3. otázka : Nosíte rád věci na zádech ?

ANO	- 4 body
NE	- 0 bodů
NEVÍM	- 0 bodů
4. otázka : Co byste zatoužil udělat, kdybyste uviděl
 běžet lišku se zázvorem k Táboru ?

BOZPÍCHAT	
JÍ PYTL	- 4 body
NIC	- 0 bodů
NEVÍM	- 0 bodů
5. otázka : Líbí se vám píseň "Když jsem kytici
 vězala"?

ANO	- 4 body
NE	- 0 bodů
NEVÍM	- 0 bodů
6. otázka : Jakému účesu dáváte přednost?

NA JŽKA	- 4 body
NA HAVLA	- 1000 bodů
NEVÍM	- 0 bodů
7. otázka : Funíte při chůzi ?

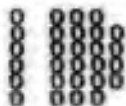
ANO	- 4 body
NE	- 0 bodů
NEVÍM	- 0 bodů
8. otázka : Míváte často pichlavé poznámky?

ANO	- 4 body
NE	- 0 bodů
NĚKDY	- 0 bodů
9. otázka : Co si myslíte o užovkách?

DÁ SE NAD	
NIMI VYHRÁT	- 4 body
NIC	- 0 bodů
NEVÍM	- 0 bodů
10. otázka : Čtete "Dikobraz" ?

ANO	- 4 body
NE	- 0 bodů
NĚKDY	- 0 bodů

VIHODNOCENÍ: 1000 a více bodů - vaše poamrtné mety leží vysoko - sta-
 nete se přinejmenším presidentem nějakého malého státu,
 který se vám podaří ještě zmenšit
 40 bodů - ať se vám to zdá divné nebo ne, jste na nej-
 lepší cestě stát se po smrti ješkem!
 pod 40 bodů - tváříte se, jakoby jste měli žít věčně. Ne-
 chcete-li skončit jako bublifuk, zkuste se nad sebou zamyslet!

Ars/t/ poetica for I.D.

Na Nový rok vylezl mně bok
na Hromnice lezla tasemnice
na Tři krále vrhnu v sále
na Matěje ze mě leje
na Kateřinu bliju pod peřinu
na Medarda kosí Jarda
na Vše svaté pochčím gatě
na Petra a Pavla letí ze mne šavla
na Mistra Jana Husi zvratky se mi hnusí
na Den znárodnění zas se v krku hlení
o 17.listopadu jde to ze mně taky vzadu
a na Štědrý den vysčákám se hen
/ta svatá Markéta hodila tyč do žita/
na Svatopluka, kocovina - muka
na Velikonoce, venerické nemoce
na řadě je Klement, klacek tvrdne v cement
na to přijde Vlasta, klacek rázem praská
Adam a Eva - sodoma - běda
na Prokopa zvratků kopa
na Cyrilla a Metoděje na vrhnutí vítr věje.

Květoš

Krystýnek

Buchlovitz 10F

Krystýnek K.

ŘEKA MÁM ZAMRZLA
VZŮRU CHLAPCI NA DRUHÝ BŘEH!

BOHUŠU!
PUSTĚ DO
ŘEKY VŠEČEK
MÁŠ BORDEL!

JE ZLE
HOŠI,
PŘÍŠLA
OBLEVA

HLAVNĚ SE
MOC NEHYBTE
AŽ NESKONČÍME
VE VODĚ UHRÁT!

MOC NEHYB, ABY
PAK NEBYLO PROBOHA
KDO TEN ČLOVĚK
VYPLAVE!

AŽ ŽE
RYCHLOŽÁKOVÁ
MAMINKA!

MAMA JE SÍKE V
ARHADĚ, JALE PŘIBALIT
MŇE PONTONOVÝ MOST,
TO BY JI NEVAPADLO

ŠAKRA!
UŽ JSOU
SKORO TY!
VŠEČKO ZNIČTE!

TO JSI STYH OHNĚM
TROUHU PŘEPÍŠK,
NEMYSLÍŠ?

ACH ME INFIKOVÁVE
KRYSY! JA UHRU
SVÁMI!

PONDČÍ!

TOJOU
TY MÁŠ
BORDEL!

PONDČÍTE, MÍLÍŘE!
JLYSTĚ? JAKO BY
VŠEČE NĚKDO PLAKAL
TO BUDOU KRÁLČÍ...
HMBATJ, ŽE JO!

END

- a) po nechráněné únikové cestě v posuzovaném požárním úseku,
 b) po chráněné únikové cestě z objektu, do které ústí cesty nejvýše ze tří požárních úseků,
 c) po chráněné únikové cestě, do které ústí požární úsek s počtem evakuovaných osob větším než je 50 % kapacity chráněné únikové cesty (tj. kapacita únikového pruhu podle tab. 15 násobená počtem započítatelných únikových pruhů).

Za postupnou se považuje evakuace po chráněné únikové cestě, do které ústí cesty z více než tří požárních úseků, aniž by počet unikajících osob z kteréhokoliv požárního úseku do této chráněné únikové cesty překročil kritérium podle bodu c) a jestliže je zabezpečena organizace postupné evakuace, viz čl. 190.

Tab. 16. HODNOTA SOUČINITELE s

Položka	Unikající osoby	Způsob evakuace (čl. 175)	Hodnota součinitele s			
			Úniková cesta			
			nechráněná	chráněná typu		
				A	B	C
1	schopné samostatného pohybu	současný	1,0	1,0	1,0	1,0
		postupný	—	0,8	0,7	0,6
2	s omezenou schopností pohybu	současný	1,5	1,4	1,4	1,4
		postupný	—	1,2	1,1	1,0
3	neschopné samostatného pohybu	současný	2,0	1,8	1,8	1,8
		postupný	—	1,4	1,3	1,2

176. Počet únikových pruhů a šířka nechráněné únikové cesty podle rovnice (15) se posuzuje:

- a) ve východu na volné prostranství nebo do chráněné únikové cesty, popř. do vedlejšího požárního úseku, kterým nechráněná úniková cesta prochází,
 b) ve všech místech, kde úniková cesta nedosahuje šířky, posuzované podle bodu a),
 c) ve všech místech, kde dochází ke změně počtu evakuovaných osob v jednom únikovém pruhu (změna hodnoty K), viz čl. 173.

177. Počet únikových pruhů a šířka chráněné únikové cesty se posuzuje:

- a) ve východu na volné prostranství,
 b) ve všech místech, kde úniková cesta nedosahuje šířky posuzované podle bodu a),
 c) ve všech místech, kde dochází ke změně počtu evakuovaných osob v jednom únikovém pruhu (změna hodnoty K), viz čl. 173.

178. Rozměry chráněné únikové cesty typu B a C musí umožnit pobyt 40 % celkového počtu evakuovaných osob (podle ČSN 73 0818), případících na posuzovanou únikovou cestu, pokud se rozbořením postupu evakuace neprokáže, že postačují i menší rozměry chráněné únikové cesty; plocha 0,25 m² se považuje za postačující pro 1 osobu stojící, plocha 3 m² pro 1 osobu ležící (např. ležící pacienti lůžkových zdravotnických zařízení).

Do plochy chráněné únikové cesty se zahrnuje i plocha předsíně, spojující přilehlé požární úseky s ostatními prostory chráněné únikové cesty; plocha schodišť, ramp a eskalátorů se započítává půdorysným průmětem.

179. Ústí-li do chráněné únikové cesty v jednom podlaží více nechráněných únikových cest z jednoho požárního úseku, musí být šířka pokračující chráněné únikové cesty rovna nejméně součtu únikových pruhů těchto nechráněných únikových cest určených podle rovnice (15).

Ústí-li do chráněné únikové cesty v jednom podlaží nechráněné únikové cesty z více požárních úseků, musí být šířka pokračující chráněné únikové cesty rovna nejméně součtu únikových pruhů nechráněných únikových cest, určených podle rovnice (15), a to nejméně ze dvou sousedících požárních úseků, odkud uniká největší počet osob²⁸⁾.

180. Vedou-li z místnosti, z požárního úseku nebo z objektu dvě nebo více únikových cest, je mezní kapacita kterékoli z nich určena vztahem

$$K_m = 0,7 \cdot E \cdot s, \quad [\text{počet osob}] \quad (16)$$

kde K_m je mezní (započitatelná) kapacita jedné únikové cesty,

E počet evakuovaných osob v posuzovaném místě, viz čl. 170 (z místnosti, z požárního úseku nebo z objektu),

s součinitel vyjadřující podmínky evakuace, viz tab. 16 a čl. 174.

181. Započitatelná šířka nechráněné ani chráněné únikové cesty se ve směru úniku nesmí zmenšovat; rovněž navazující úniková cesta nesmí být užší než šířka únikové cesty do ní ústící.

C. VYBAVENÍ A PROVEDENÍ ÚNIKOVÝCH CEST

Dveře na únikových cestách

182. Dveře, jimiž prochází úniková cesta, musí umožňovat snadný a rychlý průchod, zabránit zachycení oděvu apod. a svým zajištěním nesmí bránit evakuaci unikajících osob ani zásahu požárních jednotek; musí se otevírat ve směru úniku, s výjimkou dveří z místnosti nebo funkčně ucelené skupiny

²⁸⁾ Za postačující se považuje, odpovídá-li šířka chráněné únikové cesty počtu únikových pruhů určených podle rovnice (15) pro celkový počet evakuovaných osob z těchto nechráněných únikových cest.